

DRIEMAANDELIJKS CONTACTBLAD TUSSEN SCHOOL, GEZIN EN OUD-LEERLINGEN.
REDACTIE, LAY-OUT EN DRUKWERK: PERSONEEL EN SECRETARIAAT.
V.U. K. DERUYVER, Zandgroeflaan 2 1160 BRUSSEL – AFGIFTEKANTOOR: 1160 BRUSSEL 16

België-Belgique
P.B.
1160 Brussel 16
1/4288

de uitkijk

Jaargang 41, nr. 135 - juni 2010

Lutgardiscollege
Zandgroeflaan 2
1160 Oudergem
www.lutgardiscollege.be

Inhoudstafel

Inhoudstafel	2
Voorwoord	3
Avontuurlijke sportdag	4
Economisten en wetenschappers leren van elkaar	7
Parijs 2010: stad van liefde, licht en paraplu's	8
De projectweek van het tweede jaar	10
Berlijn	12
Ook de ouderraad sluit het schooljaar af.	18
De projectweek van het derde jaar	19
Merci Jules!	20
Latijn in Leuven	22
Het vierde jaar in de Ardennen	24
Oud-leerlingennieuws	25
Wel en wee	27

Voorwoord

Beste lezer

Ook dit jaar verlaat weer een hele lichterling leerlingen onze school, met een ASO-diploma op zak. Dat is geen evidentie zoals blijkt uit een recent onderzoek van Steunpunt Loopbanen (www.steunpuntloopbanen.be). Maar liefst 18% van de jongens verlaat de humaniora (ASO, TSO of BSO) zonder diploma. Hoe kun je dit verbeteren? Onze onderwijsminister had er geen pasklaar antwoord voor. Zeker draagt een aangename leeromgeving ertoe bij dat jongeren voortdoen met hun studies.

Daar streven we op onze school ook naar. De middagactiviteiten waren een succes en volgend jaar zullen de leerlingen dus opnieuw kunnen kiezen voor Spaans, filosofie, improvisatietheater, dans, zang enz. Het zou nog mooier zijn als de resultaten van deze activiteiten kunnen getoond worden tijdens een vrij podium. Daar maken we volgend jaar werk van en dan kan het Lutgardiscollege nog eens haar naam van "Leukste school van Brussel" bevestigd zien.

Onze zesdejaars hebben hun schoolcarrière afgesloten met een fantastische projectweek in Berlijn. Het lange verslag van Wendy kunt u verderop lezen in het schoolblad. Zoals u ook zult kunnen lezen, waren de leerlingen over de andere reizen eveneens enthousiast, ondanks het slechte weer.

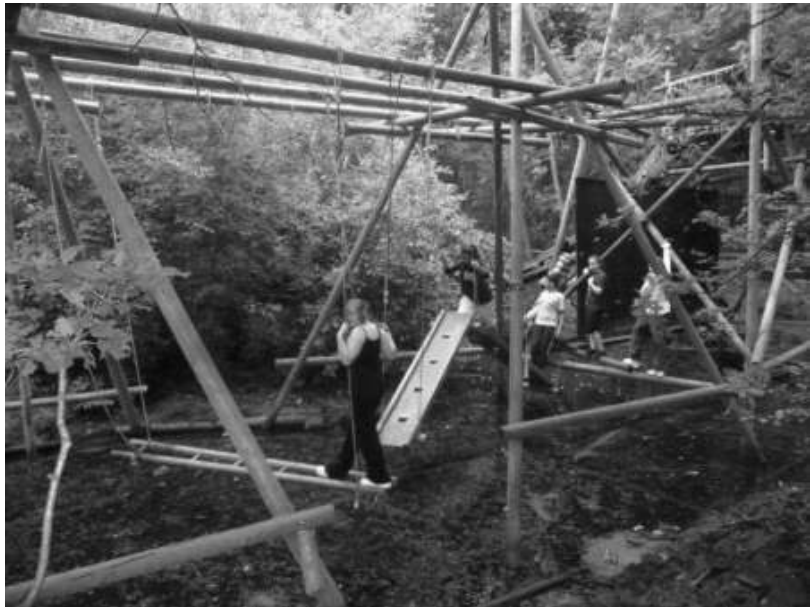
Hopelijk brengt de zomer mooi weer en veel rust, zodat elke leerling volgend schooljaar opnieuw fris kan beginnen aan de volgende stap om zijn of haar humanioradiploma met succes te behalen.

Ik wens jullie een fijne vakantie.

K. Deruyver, directeur

Avontuurlijke sportdag

We kwamen allemaal op school aan in sportkledij. Klaar voor het avontuur dat ons te wachten stond. De klassen werden in groepjes verdeeld. Met onze klas gingen we naar het eerste parcours. Het was een parcours boven water. Je moest je armspieren gebruiken om te klimmen en zo niet in water te vallen. Je moest met een touw over het water springen, zoals Tarzan.

Er waren er wel een paar die in het water gevallen zijn. Het was niet leuk om in dat vies water te vallen!... Het 2de parcours was ook boven water. Het was moeilijker omdat er een klimrek boven water was zonder touwen. Maar wij hebben vals gespeeld door achter het klimrek door te gaan. Het 3de parcours was boven land, in de bomen met beveiliging. We moesten als echte KLIMMERS klimmen. Het was vervelend voor degene die nat waren, ze

hadden het koud. Toen moesten we ons haasten want 't was middag en we hadden niet veel tijd om te eten. In de namiddag hebben we nog andere parcours gedaan. We vonden het een leuke en spannende dag!

Yasmina en Alice, leerling van
IAI

Iedereen kwam sportief naar school. Klaar om te vertrekken naar het doel.

Eerst de bus opstappen richting Rijmenam. Ginder moesten we onze sportiviteit bewijzen. We moesten klimmen springen, duiken, vallen, opstaan en doorgaan. Over land, water en in de lucht. Jammer genoeg moesten er enkelen vallen “plons” in het water. Jammer genoeg konden we niet alles doen. Dan terug met de bus terug naar school. Na deze een vermoeiende dag hebben we 's nachts goed geslapen.

Sam en Cyril, leerlingen van 1A2 en 1A3

We zijn om 8:30 vertrokken richting Rijmenam . Er waren veel hindernissen boven water.

Jammer genoeg is er niemand van onze klas (1A3) in het water gevallen. De tofste attractie was de tarzansprong. Onze 1ste attractie waren de verschillende trapezes boven water ,op

allemaal verschillende hoogten. Daarna hebben we de openbrug gedaan dat was boven land. De moeilijkste attractie waren de netten die bewogen boven het land. Toen begon het te regenen en we deden juist een attractie boven water met bewegende balken , netten en lussen. We moesten wel opletten want er waren sommige netten die wat laag hingen dus dan hadden we kans dat onze voeten nat zouden worden .

Je had ook een trapeze waar je op moest gaan zitten boven water en dan vloog je naar de andere kant . Na een hele zware maar plezante dag zijn we om exact 15.00u terug naar het Lutgardiscollege vertrokken.

Kathy en Emmanuelle, leerlingen van 1A3

Onze sportdag ging op 31/05/2010 door.

Er waren moeilijke hindernissen waar je gemakkelijk in het water kon vallen.

Het water was echt groen,vuil en koud .

Toen we onze vrienden zagen vallen was het best wel grappig. Ze hadden veel moeite gedaan om niet te vallen, maar tevergeefs! Maxime lag als eerste in het water toen hij de hindernis met de banden uitprobeerde. Op één van de laatste hindernissen moesten we zo'n tuimeling maken om zo in een net te vallen. Mathias deed het, en viel met een grote SPLASH naast het net in het water!!! Het was echt grappig...

Alexandre en Marlon, leerlingen van 2A

Toffe sportdag ! =D

Op 31 mei ging de eerste graad naar Rijmenam .

We beleefden er talloze leuke avonturen zowel boven water als in de lucht.

Het was tof om ons eens een hele dag uit te leven . Het deed deugd om deze uitstap te doen na enkele weken les. Iedereen

kon er van genieten zelfs de leerkrachten die meekwamen. Zelfs meneer De Stercke viel in het water ! Dit was natuurlijk één van de grappig momenten van de dag . Toen we thuis kwamen en ons lieten neerploffen in onze zetel waren we zeer moe. Het was een dag om nooit te vergeten !

Victoria, leerling van 2c & Sarah, leerling van 2a

Economisten en wetenschappers leren van elkaar

Op vrijdag, de laatste dag voor de paasvakantie, gingen wij, de leerlingen van het 6e jaar, op uitstap naar de Nationale Bank van België en naar het Museum van Natuurwetenschappen. Met vermoeide benen van de sportdag - die de dag voordien had plaatsgevonden - en geeuwende monden stroomden wij toe op school. Eerst ontvingen we ons rapport. Terwijl sommigen met een ei in hun broek (en neen, het waren geen vroegtijdige paaseieren) hun rapportcijfer afwachtten, zaten de vijfdes al lang op de bus onderweg naar leper. Zij gingen daar op uitstap om meer te weten te komen over de Eerste Wereldoorlog en zijn vele slachtoffers.

Na de rapportuitreiking vertrokken we naar het metrostation waar we de metro namen tot Brussel Centraal. Van daaruit startte de zoektocht naar de Nationale Bank van België. Daar aangekomen lieten we onze jassen en zakken achter in de vestiaire en kon de rondleiding door echte 'experts' beginnen. De gidsen van dienst waren niemand minder dan onze eigen economen. Zij wisten alles van de economie en konden hun kennis overbrengen aan de wetenschappers die hiervan minder op de hoogte waren. Er werden groepjes gevormd en we leerden allemaal iets bij. Want een uitleg die gegeven wordt door leeftijdsgenoten is altijd makkelijker te begrijpen dan wanneer deze gegeven wordt door professoren. Het was dus een leerzame voormiddag.

Na deze interessante uitleg begon iedereen toch wel wat honger te krijgen. Tijd voor een welverdiende middagpauze dus. Nadat ieders honger gestild was, was het weer tijd om de hersenen te voeden. Deze keer met wat wetenschappelijke uitleg. Eens aangekomen in het Museum van Natuurwetenschappen kregen we van de gidsen ter plaatse uitleg over de evolutietheorie. Deze uitleg was echter veel droger en saaiër dan wat wij van de economen hadden gehoord. Hiermee werd nogmaals bevestigd dat je niet alleen slim moet zijn om les te kunnen geven, maar vooral duidelijk en begrijpbaar.

Na deze indigestie van wetenschappelijke feiten mochten we de bus of metro naar huis nemen. Iedereen was opgelucht dat de dag voorbij was en dat de vakantie kon starten. Heel wat leerlingen vertrokken die avond nog op vakantie en het vakantiegevoel begon eindelijk op te borrelen. Vanaf nu kon iedereen genieten van twee weken welverdiende rust.

Wendy, leerling van 6B

Parijs 2010: stad van liefde, licht en paraplu's

Wanneer het regent in Parijs, druppelt het in Brussel. Over dat Brusselse gedruppel kunnen we ons niet uitspreken, over de Parijse regen des te meer. Van 10/5 tot 12/5 vond de jaarlijkse Parijsreis van het 5e jaar plaats in de stromende regen. En dat zorgde voor een aantal natte, leuke, interessante, zo nu en dan droge, dan weer natte, leerrijke, ingetogen en erg uitgelaten, plezierige, amusante, doorweekte, maar bovenal onvergetelijke momenten.

De eerste dag begon met een bezoek aan het middeleeuwse musée de Cluny, waar de leerlingen zelf instonden voor het gidsen en toelichten van de kunstwerken. Omdat de begeleiders niet altijd even bekwaam bleken in het lokaliseren van de bewuste

kunstwerken resulteerde dat in esthetisch soms erg onverantwoorde en daarom net uiterst creatieve analyses. Vreemd genoeg bleek hiermee de toon gezet voor een ietwat bevreemdende eerste dag, die zich voornamelijk afspeelde in en rond het bewuste musée de Cluny. Zelfs na een ontsnappingspoging met twee aparte metrolijnen slaagde dat verduivelde museum erin ons keer op keer weer naar zich toe te lokken. Parijs bleek een plek vol mysterieuze wormgaten, waarin de wetten van de fysica even niet meer leken te gelden. De eerste avond werd afgesloten met, hoe kon het ook anders, een absurd-humoristisch stuk van de Franse toneelauteur Eugène Ionesco, 'la cantatrice chauve'.

Dag 2 begon droog en ambitieus. Met een bezoek aan het musée d'Orsay kregen onze leerlingen zomaar eventjes een overzicht van de 19e-eeuwse schilder- en beeldhouwkunst voorgeschoteld. Schoolboeknamen als Monet en Manet, Van Gogh en Cézanne werden (bijna) tastbare realiteit. In de namiddag volgde een wandeling door de iconische Parijse buurt Montmartre. De regen hielp de romantische zielen een handje door hen te verplichten

samen te schurken onder veel te krappe parapluschermen. Als afsluiter van de tweede dag werd de laatste avond doorgebracht in het Cartier Latin, waar de talloze cafés het imago van Parijs als studentikoze bohemerstad voorgoed in de keel en op het netvlies van onze leerlingen brandden.

Op de laatste dag volgde het Louvre. De Franse kunsttempel stond voor sommigen vooral bekend als begraafplaats van Maria Magdalena (zie 'De Da Vinci Code... of beter gezegd, kijk toch maar weg, het boek ernaast is waarschijnlijk veel beter). In het museum was echter geen spoor van de

Heilige Graal te bekennen, van daarentegen kunst des te meer. *Übermenschliche* drama's strekten zich uit van vloer tot plafond op kolossale canvassen in een wanhopige poging om onze eigen zorgen klein en nietig te doen lijken (lukte niet echt, de ziekte van mijn kinderen zat nog steeds comfortabel in mijn achterhoofd genesteld). Met uitzondering van de 'Gioconda'. Minzaam glimlachend trotseerde ze golf na golf van fotograferende, duwende, zuchtende en zwetende toeristen.

Parijs 2010. Het laatste woord is aan de leerlingen zelf:

"Het was zeer druk, maar toch leuk." (Alex, de jongen bedoelde waarschijnlijk "Ik was zeer druk")

"Het weer viel tegen, maar de sfeer en meneer Dehairs hebben alles goed gemaakt." (Merinne)

"De sfeer was super! Net als meneer Dehairs." (Diane)

"De Bistro Romain was interessant." (een erg interessante woordkeuze van Iris)

"De sfeer was super, vooral na middernacht." (Amaury)

"Paris, je t'aime en meneer Dehairs, je t'adore." (Stijn)

W. Dehairs, leerkracht Nederlands

De projectweek van het tweede jaar

Dinsdag 11 mei zijn we met heel het 2de jaar naar Brussel geweest. In de voormiddag hebben we de metro genomen tot Schuman. We hebben er een wandeling gemaakt omdat het museum nog niet open was. In het museum moesten we een boekje over de Grieken en Romeinen invullen. Dat was niet zo leuk.

In de namiddag zijn we in het Centraal Station uitgestapt en daar hebben we gezellig gepicknickt. Vervolgens zijn we naar de Grote Markt gewandeld en daar hebben de leerkrachten ons de fotozoektocht uitgelegd. Het was slecht weer dus bleven de leerkrachten in een galerie op ons wachten terwijl wij de foto's gingen zoeken. Wie de meeste foto's had gevonden kreeg brownies. Tenslotte zijn we met de Metro naar school teruggekeerd.

Yasmina & Maxine, leerlingen van 2A

Workshops op school

Op 12 mei organiseerde de school workshops, nl.: djembé, streetdance en zumba.

Zumba werd gegeven door een mevrouw die in het leger zat. We hebben veel gelachen want er waren passen die wel moeilijk waren, die we niet konden of die we gewoon niet begrepen hoe ze in elkaar zaten. Ze was tof want ze zei dat als we iets niet konden, we dat niet moesten doen want het belangrijkste voor haar was dat we gewoon plezier hadden.

Djembé werd gegeven door een meneer die geboeid was door tamtams die uit Afrika kwamen, djembés. Hij leerde ons de verschillende tonen, de geschiedenis, ... en natuurlijk mochten we ook zelf muziek maken. Het was plezant en leerrijk.

Streetdance werd gegeven door een mevrouw die gefascineerd was door streetdance. Ze legde alles heel goed uit en het was heel tof om te leren.

Amina, leerling van 2A en Noémie, leerling van 2C

Berlijn,

de stad waar we eerst niet wilden zijn, bleek dan toch reuzefijn

Iedereen vertrok vrijdagavond 7 mei gepakt en gezakt richting Lutgardiscollege om daar op de bus te stappen en deel te nemen aan de eindejaarsreis. Niet iedereen was even enthousiast. Velen dachten dat Berlijn een saaie, grijze stad was. Nadat iedereen zijn koffers in de bus had gepropt en lakens en kussentjes mee naar zijn zitplaats had gesleurd, konden we vertrekken. Nog even zwaaien naar mama en papa, broers en zussen, liefjes en andere vrienden en de bus startte zijn motor omstreeks 21u30. Iedereen zat op de bus:

alle leerlingen, alle leerkrachten (M. Fleurbaey, M. Verhaegen, M. Vermeir en Mr. Vandervaeren). Maar toch moesten we een echte Duitslandkenner achterlaten: M. Dehairs (leerkracht Duits) kon door omstandigheden niet mee, dat vonden we allen enorm jammer, we hebben hem dan ook gemist.

Blijkbaar komt een ongeluk ook echt nooit alleen. We waren nauwelijks drie meter opgeschoten of de bus reed tegen een paal die zich aan de inrit van de school bevond. De school was een paal armer en de bus telde een buitenraam minder. Maar ach, scherven brengen geluk, niet dan?

Iedereen werd nu wat enthousiaster en wat actiever. Boekjes en tijdschriften werden uitgeleend en gelezen. Want het was tenslotte een busrit van 13 uur en dat is niet altijd even gemakkelijk. Maar met de hulp van iPods, televisie, mp3's en bijhorende luidsprekers konden we de verveling goed onderdrukken. Het belangrijkste was dat we samen onderweg waren, samen met alle zesdejaars op weg naar

Berlijn.

Na enkele nachtelijke sanitaire stops reden we rond 8 uur de hoofdstad van Duitsland binnen. Na het ontbijt beklommen we de Fernsehturm. Dit vond ik persoonlijk enorm mooi. Boven in de bol van de toren hadden we een prachtig uitzicht op de stad. Niet onbelangrijk: dichtbij deze Fernsehturm bevond zich een 'Starbucks', die onze *Begeisterung* alleen nog maar deed toenemen.

Daarna kon de wandeling van start gaan. We bezochten het *Mahnmal*, een massief kunstwerk in het midden van de stad, bedoeld om de Holocaust te herdenken. Het waren allemaal rechthoeken, schuin en bestaande uit verschillende groottes, opgesteld in een chaotische volgorde. Dit moest je hetzelfde verwarde gevoel geven als de joden tijdens de Holocaust. Dit gedenkteken is eigenlijk een waarschuwing, dat zoiets nooit meer mag gebeuren in de toekomst. Onder dit plein bevond zich ook een museum, dat we eveneens bezochten. Dat was ook weer de moeite waard. Het was allemaal heel ontroerend en je besefte des te harder hoe moeilijk het voor deze mensen was geweest, hoe zwaar en hoe emotioneel, zelfs nu nog ...

Maar dat was niet alles. Op onze wandeling bezochten we nog andere pleinen, andere gedenktekens en andere musea... Onderweg hielden we soms een tussenstop zodat de leerlingen hun zegje konden doen over de gebouwen/plaatsen/kunstwerken die zij moesten bespreken. En als ervaren gidsen brachten ze ons weer heel wat informatie bij. Natuurlijk kregen we na deze vermoeiende wandeling wel een beetje honger. De leerkrachten zorgden voor een overvloed aan pistolets en beleg waarmee we onze buikjes konden vullen en ons energiepil konden opkrikken.

In de late namiddag reden we naar het hotel, een jeugdherberg gelegen in het voormalige Oosten. De kamerindeling werd zonder problemen gemaakt en na de broodnodige douchesessies vertrokken we alweer naar het stadscentrum. Iedereen kreeg wat zakgeld (afkomstig van de spaghettiaavond) en kon zelf kiezen waar hij/zij wou gaan eten. Voor de meesten werd het Burger King, want dat missen wij uiteraard in België. 's

Avonds konden we nog even iets drinken in de bar van het hotel, waarna we eindelijk wat slaap konden inhalen in onze (krakende) Berlijnse bedden.

Na een heerlijke nachtrust wachtte er een ontbijt op ons tussen 9u en 9u30. Iedereen zat weer vol energie aan tafel en was

klaar voor een nieuwe dag. We gingen kijken naar de restanten van de Berlijnse muur. Iedereen aanschouwde deze muur met grote bewondering en er werden tal van foto's genomen. Later reden we door met de bus naar het Pergamonmuseum. Dit museum bevond zich op het zogenaamde 'Museuminsel' en was enorm indrukwekkend.

Hierna was het tijd voor de lunch. We aten onze broodjes op onder een stralende zon, dichtbij de Dom, die we na onze picknick bezochten. Na de Dom was het tijd om Berlijn te verkennen op de fiets. We splitsten ons op in 3 groepen en bezochten allerlei verborgen plekjes in zowel Oost- als West-Berlijn, zoals bijvoorbeeld een kraakpand. Het was

prachtig om te zien hoe de Berlijners een oud warenhuis hadden omgetoverd tot een ware kunstgalerie. Na de fietstocht was het natuurlijk tijd voor een terrasje en konden we opnieuw zelf beslissen waar te eten. Mijn groep koos voor een Italiaans restaurantje waar de pizza's heerlijk waren. Na het eten werd er opnieuw wat gedronken. Er wordt gezegd dat Parijs de stad van de romantiek is, maar het cafeetje dat wij uitkozen had ook wel enkele romantische trekjes. Het was redelijk afgelegen, had een mooi terras met op

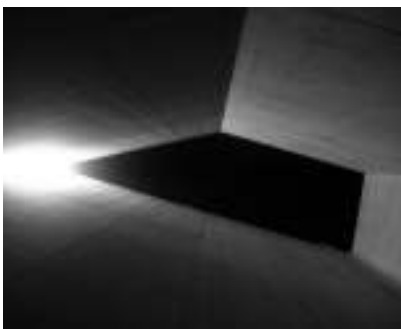

elke stoel een rood dekentje. Ook de kaarsjes en een romantisch deuntje op de achtergrond zorgden voor een onvergetelijke en warme sfeer tijdens de ietwat kouder wordende avond.

De volgende dag stond het thema 'oorlog' centraal. Niet tussen leerlingen en leerkrachten, maar wel

tussen Duitsers en Geallieerden of tussen communisten en kapitalisten. We

trokken alweer onze stapschoenen aan en maakten een wandeling naar de Oranienburgerstrasse, waar we nogmaals een joods museum bezochten. We werden rondgeleid door een Engelse gids, andere groepen werden gegidst door Mr. Vermeir of door een Nederlandstalige gids. Het museum was net als alle andere joodse

musea erg de moeite waard. En weer stond het gevoel van chaos centraal. Je had schuine muren, een verschillende

hoogte tussen de gangen en er was een koud kamertje waar je binnen kon, met slechts één lichtpunt van bovenuit. Dat toonde aan dat, ondanks alles, de joden nooit hun hoop verloren. Het enige verschil met andere joodse musea was dat dit museum de hele geschiedenis van de joden toonde en niet enkel de Holocaust.

Daarna reden we richting Gedächtniskirche en, belangrijker, de grote shoppingstraten. Kleren, handtassen, souvenirs, cadeautjes, de zakken werden gevuld en de portemonnee werd bij sommigen (waaronder mezelf) tot op de laatste cent leeggemaakt. Na het shoppen gingen we

eten, waarna de Reichstag op het programma stond. Na lang aanschuiven geraakten we als één van de laatste groepen binnen. En achteraf klaagde niemand meer, want vanuit de vernieuwde koepel bovenop de Reichstag was het uitzicht 'sehr schön'. En alsof onze ogen nog niet genoeg verwend waren, mochten we ook op de Potsdamer Platz het Sony Center gaan bezichtigen. Dat is een multifunctioneel gebouw waar je een bioscoop vindt, veel kantoren, winkels en een overvloed aan horeca. De kleurrijk verlichte koepel die het gebouw afdekte, zorgde ervoor dat het donkere avondlicht een kleurrijke tint kreeg die iedereen in feeststemming bracht. Daar konden we ook iets gaan drinken, vooraleer we gingen zingen in de hotelbar, waar die avond een karaoke gepland was.

De volgende ochtend beseften we langzaam dat onze eindejaarsreis stilletjes aan ten einde liep. Dit was de laatste dag die we zouden doorbrengen in deze

kleurrijke, mooie stad. Berlijn had ieders verwachtingen overtroffen. Na het ontbijt mochten wij het programma zelf bepalen. We konden naar een wetenschappelijk museum gaan, naar een museum over oude kunst of naar een museum over moderne kunst. Ik koos ervoor om een kijkje te gaan nemen in het museum over de moderne

kunst. Ik vond het persoonlijk een heel interessant museum. Wat me het meest is bijgebleven, is een kunstwerk waar men speelde met schaduwen. Het was een soort draaimolen met daarop de vreemdste voorwerpen die spookachtige schaduwen wierpen op de tegenoverliggende wand.

Daarna verzamelden we ons aan het Lehrter Bahnhof. Voor wie geen Duits kan, Bahnhof betekent station. Maar het was niet zomaar een station. Er was een heel winkelcentrum aan verbonden. Mocht dit in België zijn, zou je niemand meer horen klagen dat ze hun trein gemist hadden. Als je je trein miste, dan had je de komende uren wel je bezigheid met shoppen, ijsjes

eten, ... Er was genoeg te doen. Nadat we daar ook gegeten hadden, vertrokken we naar het concentratiekamp "Sachsenhausen". Dit was een klein uurtje rijden. Voor velen was dit een teleurstelling. Concentratiekampen laten je meeleven met het lot van de joden, ze geven je een kil gevoel. In Breendonk, een kamp dat wij al eerder met school bezocht hadden, had ik dit enorm. Ik kwam er als een ander mens buiten. Maar Sachsenhausen was niet zo'n 'pakkend' concentratiekamp. Dit kwam deels doordat een bombardement de restanten van het concentratiekamp had vernietigd.

Daarna was het tijd voor ons laatste avondmaal. Met de hele groep gingen we gezellig Chinees eten. We kregen eerst een voorgerecht, dan de hoofdschotel of zou ik zeggen hoofdschotels, gevolgd door twee desserts. Hierna had iedereen zijn/haar buik rond gegeten en keerden we terug naar het hotel. Het was tenslotte de laatste avond (nu al!).

De tijd was voorbij gevlogen. Wanneer we toekwamen, maakten de meeste onder ons al hun koffers klaar, zodat ze 's morgens niet te vroeg zouden moeten opstaan.

De laatste ochtend voelde enorm raar aan. Koffers werden weer richting bus gerold. Iedereen had gemengde gevoelens bij het afscheid: opluchting, omdat er ons 4 dagen rust stonden te wachten, en spijt, want iedereen had zich de voorbije dagen ontzettend hard geamuseerd. Toch zat de Duitslandreis er

nog niet helemaal op. Onderweg maakten we nog een tussenstop in

Maagdenburg. Daar stond een prachtig gebouw van de Oostenrijkse architect Hundertwasser. Velen onder ons zagen hier hun ideale woning in, anderen vonden het afschuwelijk. Tja, smaken verschillen nu eenmaal.

Op de bus was de sfeer nog even goed als de afgelopen dagen. We lazen weer in tijdschriften, praatten nog na over de fantastische momenten die we hadden meegemaakt in Berlijn en soms viel er hier en daar wel iemand in slaap. Omstreeks 22 uur kwamen we, vroeger dan voorzien, toe op school. Iedereen kwam heelhuids en met een lach op z'n gezicht terug. En als je ons nu vraagt wat we van Berlijn vinden, dan hebben we maar één ding te zeggen: 'Het was onvergetelijk!'.

Wendy, leerling van 6B

Ook de ouderraad sluit het schooljaar af.

(en ziet u graag terug in september)

Beste ouders,

Alweer een schooljaar dat afloopt...

Herkent u dit ook bij uw kinderen? Leerlingen die klagen omdat de kermis weer vlakbij de school zal staan tijdens de examenperiode, de aan- of afwezigheid van stress tijdens het studeren, de opluchting na het laatste examen, de euforische stemming tijdens de schoolvrije dagen voor het rapport,...

En voor de ouders: duimen en hopen dat de inspanningen van zoon/dochter voldoende zullen blijken, stimuleren, aanmoedigen, relativeren, woordjes opvragen, meeleven, vergelijken met je eigen schooltijd, ontroerd zijn wanneer zoon/dochter afstudeert, en ga zo maar door.

Ik wens ieder van jullie in elk geval een ontspannende vakantie toe!

Bij deze gelegenheid wil ik ook graag alle ouders bedanken die kwamen helpen en/of eten bij het kippenfestijn. De opbrengst hiervan zal worden besteed aan de aankoop van nieuwe picknicktafels voor de speelplaats. Uw kinderen zullen er vanaf het nieuwe schooljaar van kunnen genieten.

Een extra woordje van dank gaat naar de leden van de ouderraad, maar ook naar mevrouw Deruyver en de leerkrachten: dank jullie wel voor (alweer) een jaar van prettige samenwerking in een constructieve sfeer!

En tenslotte graag nog een warme oproep aan ieder die zich geroepen voelt om de ouderraad te komen versterken : we kijken uit naar nieuwe leden.

Neem hiervoor gerust contact op, u hoeft niet tot september te wachten om u aan te melden !

Claudine Martens
Voorzitter ouderraad
ouderraad@lutgardiscollege.be
02/ 759 21 07

De projectweek van het derde jaar

Maandag zijn we om 8.30 u. vertrokken naar Gent. Er was een zeer goede sfeer op de bus. Zo vroeg in de ochtend waren er al velen goed wakker. De reis duurde vreemd genoeg twee uur. Eens in Gent mochten we groepen kiezen. Eén deel van de derdes is in de voormiddag door te stad getrokken met een plan. Een ander deel heeft in de voormiddag het Gravensteen bezocht. Met mijn groepje gingen we eerst naar het Gravensteen onder leiding van meneer Luyckx. Het Gravensteen is een zeer oud kasteel dat al verschillende keren is gerenoveerd. We hebben het kasteel helemaal (of toch wat we mochten) bezocht. Het kasteel heeft al verschillende functies gehad. Het heeft al als rechtbank, muntatelier, fabriekweverij, enz. gediend. De bundel was vrij snel ingevuld. Daarna moesten we terug gaan naar het Sint-Baafsplein waar we ons middageten hebben gegeten. In de namiddag moesten we in de stad een parcours volgen, we vonden de weg door de prentjes in onze bundel te zoeken. Daar zijn we langer aan bezig geweest maar we waren op tijd terug. Toen iedereen was aangekomen, zijn we terug met de bus naar school gereden. We waren 15 minuten te vroeg op school.

Glenn, leerling van 3C

Hello ,

Last May we went on a trip to Canterbury by boat. We had to get up really early !!!

After a couple of hours on the bus, we arrived in Calais. There we entered the boat... and this was the start of our big adventure. Some of us had a little

stomach problems, others had little accident with the slamming doors... But in the end, it all turned out fine.

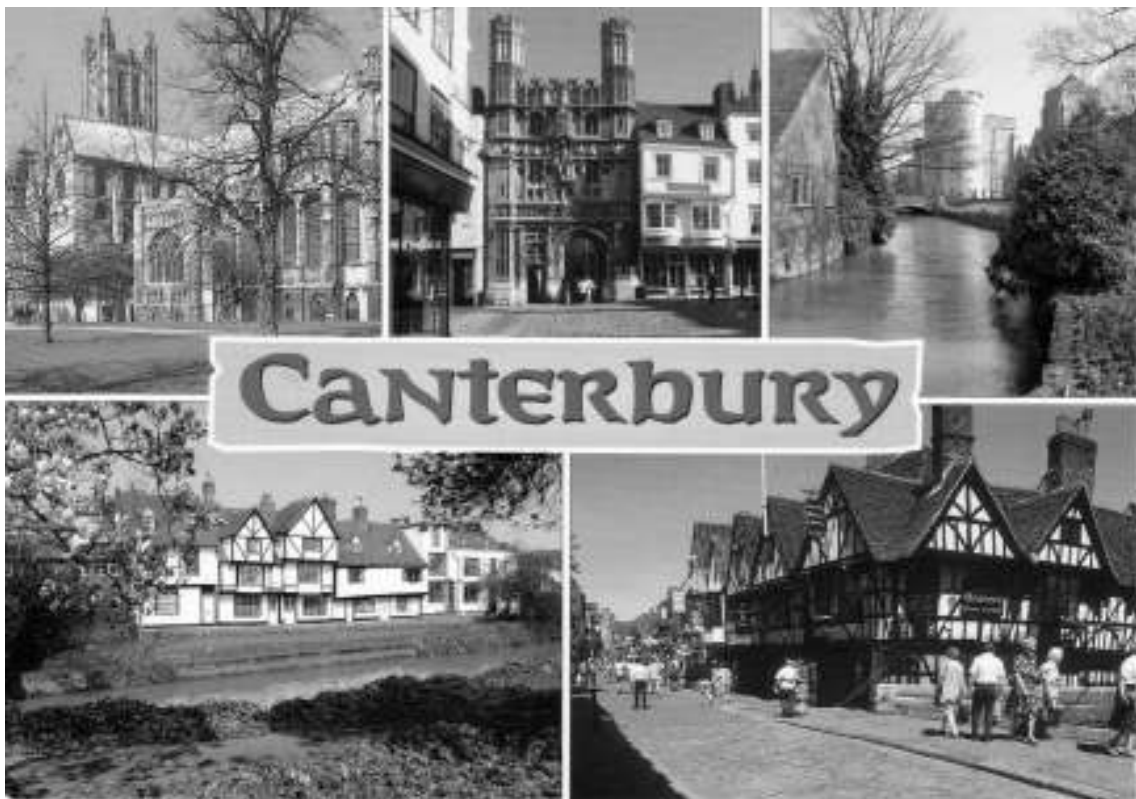
After our arrival in Dover, we travelled towards Canterbury.

First we visited the Canterbury cathedral. We had to fill in a questionnaire. After this cultural visit we enjoyed our free time. We went sightseeing, shopping, ...

We had a great time with our classmates (and teachers)!!!

Overseas greetings,

Your reporter

Merci Jules!

We zijn niet alleen de leukste school van Brussel, maar we hebben ook de allerleukste buschauffeur van het westelijke halfmond. En omdat hij op het einde van het schooljaar op pensioen gaat, wilden we hem eventjes in de bloemetjes zetten.

Er werd stiekem overlegd via briefjes die op de bus werden doorgegeven zonder dat Jules iets mocht merken.

Alle busreizigers droegen hun steentje bij, en Jules kreeg een cadeaubon en een speelgoed schoolbusje om altijd aan ons te blijven denken.

Als kers op de taart versierden we de bus met slingers, vlaggetjes, veel ballonnen en hartverwarmende boodschappen.

Jules' laatste busritten waren dus extra feestelijk!

Bedankt Jules voor al die ritten!

Lore, leerling van 6B en Eva, leerling van 2C

Latijn in Leuven

Op vrijdag 2 april, net voor de paasvakantie, trok ik met de leerlingen van de zesde Latijnse naar Leuven. Voor toekomstige studenten is deze universiteitsstad zeker een bezoekje waard en ik wilde mijn leerlingen graag eens laten proeven van enkele facetten van het studentenleven. Op het programma stonden een wandeling langs een aantal universitaire gebouwen en monumenten met Latijnse opschriften, een middagmaal in het studentenrestaurant Alma en het bijwonen van een les Latijn aan de faculteit Letteren.

Op onze wandeling bleek al snel dat de Leuvense binnenstad vol Latijnse opschriften staat en wij vinden het natuurlijk een interessante uitdaging om die te vertalen! In de Bondgenotenlaan hielden we halt bij het standbeeld van Justus Lipsius, gemaakt door Jules Bourdain, een oud-student van de KU Leuven. Het Latijnse citaat op het standbeeld meldt dat het kunstwerk een hommage is aan Justus Lipsius, ooit professor aan de Leuvense universiteit. Hij was een belangrijke filoloog en filosoof van het humanisme en leverde een grote bijdrage aan het onderwijs door zijn buitengewone kennis van de Oudheid. Het beeld werd in mei 1909 onthuld, ter ere van het 75ste jaar van de heroprichting van de universiteit. In 1797 was de universiteit afgeschaft omdat de meeste priesters en leden van het universitair korps geweigerd hadden om de eed van trouw aan de Franse republiek af te leggen. Toen België onafhankelijk werd, was er terug vrijheid van onderwijs en in 1834 kon de katholieke universiteit terug opgericht worden.

Onze volgend halte was de Centrale Bibliotheek op het Ladeuzeplein. In de hal van het gebouw maakten we even tijd voor het vertalen van de vele opschriften op de gevels. Interessant waren de “chronogrammen”: dit zijn teksten waarbij bepaalde letters worden benadrukt (groter formaat, ingekleurd). Die opvallende letters moeten gelezen worden als Romeinse cijfers. Als je al die cijfers optelt, krijg je het jaartal waarop de gegeven tekst betrekking heeft. De Latijnse citaten, chronogrammen en andere uiterlijke kenmerken van de bibliotheek wijzen op haar verwoesting en de heropbouw. Het is namelijk zo dat tijdens de Eerste Wereldoorlog de bibliotheek, die toen gelegen was op de Oude Markt, volledig platgebrand werd door de Duitsers. De Leuvenaars zagen een groot deel van hun kostbare boekencollectie in vlammen opgaan. Met Amerikaanse financiële steun werd de bibliotheek heropgebouwd op het Ladeuzeplein. In 1940 werd het gebouw opnieuw getroffen door de oorlog. Ontelbare boeken gingen weer verloren in de vlammenzee. Gelukkig werd spoedig na de Tweede Wereldoorlog de universiteitsbibliotheek heropgebouwd!

Na het bezoek aan de bibliotheek zetten we onze ontdekkingsstocht verder langs o.a. nog het Paedagogium Falconis, beter bekend als “De Valk”, de Universiteitshallen en het Heilige Drievuldigheidscollege. Voor het middagmaal trokken we ook nog naar het Kardinaal Mercierplein. Daar bevindt zich het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, met het passende opschrift: “Sedes sapientiae”: “de zetel der wijsheid”.

Na zoveel wijsheid en cultuur was het tijd voor “primaire behoeften”. We hadden allemaal reuzenhonger en waren blij in het studentenrestaurant Alma 2 te kunnen aanschuiven voor een warme maaltijd mét frietjes. Het was er een gezellige drukte en het eten was best lekker.

Om 14.00u werden we verwacht in het Monseigneur Sencie-instituut voor een les “Latijnse auteur” van professor Dirk Sacré. Vooraf gingen we nog even neuzen in de bibliotheek van klassieke talen, op het zesde verdiep van het Erasmushuis. Ik werd er zowaar nostalgisch van: als student heb ik hier uren gewerkt aan mijn eindwerk. Je vindt er rekken vol met Latijnse en Griekse tekstedities, woordenboeken van een reusachtig formaat en gewicht en een schat aan vakliteratuur. Ook de leerlingen waren onder de indruk. Maar nog boeiender was het om eens een echte les aan de universiteit bij te wonen. Toen we aankwamen in het lokaal, waren er nog maar een handvol studenten. Die vonden dat wij beste de eerste rijen konden vullen, want daar gaan “echte” studenten niet zitten. In de les werd een fragment behandeld uit het “Bellum Civile” van Lucanus. De passage schetste in beeldrijke verzen de oversteek van Julius Caesar over de Rubicon. De professor gaf heel expressief les en bracht de tekst echt tot leven. De leerlingen vonden dat ze goed konden volgen en dat was een prettige ervaring. We vonden het eigenlijk jammer dat we het tweede deel van de les niet meer konden bijwonen, omdat we op tijd terug op school moesten zijn.

Leuven smaakt naar meer! Voor sommige leerlingen wordt deze stad volgend jaar hun nieuwe biotoop. Dan zullen ze als echte studenten vast en zeker nog andere facetten van het bruisend studentenleven ontdekken!

E. Marchand, leerkracht Latijn

Het vierde jaar in de Ardennen

Maandag 11 mei 2010 zijn alle vierdes naar de Ardennen vertrokken. Om 8 uur moesten we allemaal klaar staan aan de bus.

Onze eerste stop was aan de mijnen van Blegny, waar we met een gids de mijnen hebben bezocht. Het was een leuke rondleiding want de gids heeft veel getoond, goed verteld en ons vooral doen schrikken door allemaal geluiden te maken en spinnen van het plafond te laten vallen.

Na het bezoek aan de mijnen hebben we de bus genomen om naar Luik te gaan. Daar moesten we in groepjes een stadspel doen, en onze weg terug vinden aan de hand van een plan. Het was een leuke ervaring om kennis te maken met de stad.

Na ons stadspel in Luik zijn we naar ons verblijf gegaan in Le Mont Saint-Jacques en kregen we onze kamers toegewezen. Toen we onze kamernummers kenden, mochten we naar onze kamers om uit te pakken, ons te installeren en het verblijf te verkennen. Er was een zwembad, sauna, pingpongtafel en je had een mooi zicht. Kortom, een mooi verblijf.

Terwijl wij het verblijf verkenden, maakten de leerkrachten eten. Sommige leerlingen zijn zich gaan ontspannen in het zwembad. Na enkele baantjes te hebben gezwommen moesten we gaan eten, een lekker bord spaghetti mmmm ...

's Avonds zijn we naar het bos gegaan om stratego te spelen. Na een lange en toffe dag zijn we allemaal gaan slapen om de volgende ochtend vol energie aan een nieuwe toffe dag te beginnen. Dinsdag 12 mei 2010 zijn we na het ontbijt vertrokken om een afdaling van de rivier 'Ninglinspo' te doen. Het was een toffe ervaring en iedereen werkte samen en hielp elkaar als er problemen waren om de rivier over te steken.

Na onze lange tocht naast de rivier, hebben we lekkere broodjes gegeten. Daarna hebben we een lange wandeling gemaakt om aan te komen bij de grotten van Remouchamps. Daar hebben we samen met een gids de grotten bezocht en uitleg gekregen. Op het einde van de rondleiding hebben we in de grotten een boottochtje gedaan.

Na de grotten zijn we terug gegaan naar ons verblijf en hebben we een spel gespeeld waarbij we allemaal opdrachten moesten doen en de leerkrachten uitdagen. Aangezien we gewonnen waren tegen de leerkrachten moesten de leerkrachten van ons met hun kleren in het zwembad springen. 's Avonds

hebben we een casinoavond georganiseerd. Het was onze laatste avond allemaal samen in de Ardennen en we hebben er dus iets leuks van gemaakt . Woensdag 13 mei 2010 zijn we vroeg moeten opstaan om alles klaar te maken en in te pakken want na het ontbijt vertrokken we met de bus naar huis.

We zijn 12 km gaan kajakken op de Ourthe! Na een lange, vermoeiende en natte tocht op het water zijn we terug naar de bus gegaan en naar school vertrokken .

Aangekomen op school heeft ieder zijn valies gezocht en is naar huis gegaan om te rusten van 3 toffe dagen in de Ardennen. De 3 dagen waren geweldig, heel leuk, zeer leerrijk en avontuurlijk. Het was een toffe ervaring om allemaal samen te beleven.

Morgane, leerling van 4A

Oud-leerlingennieuws

Dominique De Ro is een oud-leerlinge uit begin de jaren '70. Ze woonde in Oudergem en is het boegbeeld geweest van de nationale volleybalploeg. Ze bracht in 2009 één maand door in een van de vele armoedige Zuid-Afrikaanse Townships (nabij Kaapstad), waar ze de kinderen - naast Engels in de voormiddag - in de namiddagen ook wat volley bijbracht. Ze wil daar vanaf midden 2010 graag een wat langer vervolg aan breien wat het positieve impact aanzienlijk zou verhogen.

Nieuw: Volleybalproject Kaapstad/Houtbaai. Gezocht: volleyballers!

Op 1 augustus 2010 zal het volleybalproject van ex-topvolleybalster en tevens oud-vrijwilligster van onze stichting Dominique de Ro van start gaan. Dit met hulp en steun van de stichting Docenten voor Afrika, onze projectcoördinator in Kaapstad en het Department of Cultural Affairs and Sports, Western Cape.

Op een viertal achterstandsscholen in en rondom Kaapstad zal volleybal worden geïntroduceerd en dit moet tevens leiden tot de oprichting van een 'volleybal league' en de opleiding van plaatselijke trainers om het project te continueren nadat deze is afgesloten.

De looptijd van het project is 10 maanden, van maandag 02/08/2010 tot vrijdag 27/05/2011.

Voor het project zoeken wij vanaf 1 augustus gemotiveerde volleyballers die een maand of langer mee willen helpen dit project vorm te geven.

Interesse om voor een maand of langer mee te helpen? Download de uitgebreide omschrijving voor meer specifieke informatie omtrent het project. Bekijk tevens de kalender voor welke periodes je hulp hard nodig is.

Je daadwerkelijk willen inzetten voor het volleybalproject in Kaapstad? Dan kun je het inschrijfformulier van de stichting downloaden en dit formulier ingevuld samen met je CV per post opsturen naar ons contactadres of scannen en mailen naar docentenvoorafrika@hotmail.com.

Wil je Dominiques kleinschalige educatieve volleybalproject ondersteunen? Dit kan door donaties over te maken op rekeningnummer 1116.54.998 tnv. volleybalproject, Stichting Docenten voor Afrika. Alle donaties voor dit specifieke project zullen voor de volle 100% gebruikt worden.

Dominique heeft alle hulp en steun nodig om dit unieke en zinvolle project te laten slagen!! Help haar en de kinderen van dit project met het verwezenlijken hiervan. Je kan Dominique ook rechtstreeks contacteren via dominique.de.ro@telenet.be.

Overlijden

Gaston Deruyver, vader van directeur Kathleen Deruyver, op 21 april 2010

Alois Van der Stockt, vader van leerkracht Betsy Van der Stockt, op 22 april 2010

Laurens Lemmens, vader van leerkracht Erika Lemmens, op 25 mei 2010

Remi Vander Looven, oud-leerling van 2005, op 7 juni 2010

Fabien Delsaux, oud-leerling van 2005, op 14 juni 2010.